

II Księga Kronik

Rozdział 31

1. A gdy się to porządnie odprawiło, wyszedł wszystek Izrael, który się najdował w miściech Judzkich, i połamali bałwany, i wyrąbali gaje, i popsowali wyżyny, i ołtarze pokazili, nie tylko ze wszystkiego Juda i Beniamin, ale i z Efraim też, i Manasse, aż do szczytu wywrócili. I wrócili się wszyscy synowie Izrael do osiadłości i miast swoich. 2. A Ezechiasz postanowił hufy kapłanów i Lewitów według rozdziałów ich, każdego na swym własnym urzędzie, to jest tak kapłanów, jako i Lewitów, do całopalenia i zapokojnych; aby służyli i wyznawali, i śpiewali w bramach obozu PANSKIEGO. 3. A powinność królewska była, żeby z własnej majątności jego ofiarowane były całopalenia; po ranu zawždy i w wieczór, w Szabbaty też i w pierwsze dni miesięcy, i w inne święta, jako napisano w zakonie jest Mojżeszowym. 4. Rozkazał też ludowi mieszkających w Jeruzalem, aby dawali części kapłanom i Lewitom, aby mogli pilnować zakonu PANSKIEGO. 5. Co gdy się rozgłosiło w uszu pospólstwa, synowie Izraelscy ofiarowali barzo wiele pierwocin zboża, wina i oliwy, miodu też: i wszystkiego, co rodzi ziemia, dziesięciny ofiarowali. 6. Ale i synowie Izrael i Juda, którzy mieszkali w miściech Judzkich, ofiarowali dziesięciny wołów i owiec, i dziesięciny świętych, które byli poślubili JAHWE Bogu swemu, a zniószy to wszystko, naczynili stogów barzo wiele. 7. Miesiąca trzeciego poczęli zakładać fundamenty stogów, a dokończyli ich miesiąca siódmego. 8. A gdy weszli Ezechiasz i książęta jego, oglądali stogi i błogosławili JAHWE i ludowi Izrael. 9. I spytał Ezechiasz kapłanów i Lewitów, czemu by tak leżały stogi? 10. Odpowiedział mu Azariasz, kapłan pierwszy z pokolenia Sadok, mówiąc: Odtąd jako poczęły być ofiarowane pierwociny w domu PANSKIM, jedliśmy i byliśmy nasyceni, i zostało barzo wiele, przeto iż błogosławił JAHWE ludowi swemu: a ostatków to mnóstwo jest, które widzisz. 11. Rozkazał tedy Ezechiasz, aby sprawiono szpichlerze w domu PANskim. Które gdy sprawiono, 12. wniesiono tak pierwociny, jako i dziesięciny, i cokolwiek byli poślubili, wiernie. A nad onemi rzeczami był przełożony Choneniasz Lewit, i Semej, brat jego, wtóry, 13. po którym Jahiel i Azariasz, i Nahat, i Asael, i Jerimot, Jozabad też, i Eliel, i Jesmachiasz, i Mahat, i Banajasz, urzędnicy pod ręką Choneniasza i Semeja, brata jego, z rozkazania Ezechiasza króla i Azariasza, nawyższego kapłana domu Bożego, do których wszystko należało. 14. Kore lepak, syn Jemna, Lewit i odźwierny wschodniej bramy, nad temi rzeczami był przełożony, które dobrowolnie ofiarowano JAHWE, i nad pierwocinami, i nad poświęconemi do świętego świętych. 15. A pod pieczę jego Eden i Beniamin, Jesue i Semejasz, Amariasz też i Secheniasz w miściech kapłańskich, aby wiernie rozdawali braciej swojej części, mniejszym i więtszym, 16. wyjąwszy męczyzny we trzech leciech i wyższej, wszystkim, którzy wchodzili do kościoła PANSKIEGO, i czego jedno było potrzeba na każdy dzień w służbie i w zachowaniu według rozdziałów ich. 17. Kapłanom według domów, a Lewitom ode dwudziestego roku i wyższej, według urzędów i ufców; 18. i wszystkiemu ich mnóstwu, tak żonom, jako i dzieciom ich, obojej płci, obrok wiernie

dawano z tego, co było poświęcono. **19.** Ale i synów Aaronowych po rolach i przedmieściach miasta każdego byli rozłożeni mężowie, którzy by rozdawali działy wszystkim płci męskiej z kapłanów i Lewitów. **20.** Uczynił tedy Ezechiasz wszystko, cośmy powiedzieli, po wszystkim Judzie, i czynił to, co było dobrego i prawego, i prawdziwego przed JAHWE Bogiem swoim **21.** we wszystkim sprawie posługi domu PANSKIEGO według zakonu i Ceremonij, chcąc szukać Boga swego ze wszystkiego serca swego. I uczynił, i powodziło mu się.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.